

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 252/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 252/02	Sprawa C-690/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko X – Przy udziale: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS i in.	2
2021/C 252/03	Sprawa C-691/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Y – przy udziale: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)	3
2021/C 252/04	Sprawa C-692/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Y – Przy udziale: DV, IA, ATPIC, EW i in., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ i in., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)	3
2021/C 252/05	Sprawa C-450/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções i in./ EBC i Banco de Portugal, wniesione w dniu 10 września 2020 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda i in.	4

2021/C 252/06	Sprawa C-503/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Hiszpania) w dniu 6 października 2020 r. – Banco de Santander S.A. / YC	5
2021/C 252/07	Sprawa C-539/20 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2020 r. w sprawie T-807/19, Hochmann Marketing GmbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 października 2020 r. przez Hochmann Marketing GmbH	5
2021/C 252/08	Sprawa C-679/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 grudnia 2020 r. – Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Sprawa C-29/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-574/19, Tinnus Enterprises / EUIPO, wniesione w dniu 18 stycznia 2021 r. przez Tinnus Enterprises LLC	6
2021/C 252/10	Sprawa C-59/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo / EUIPO – Embutidos Monells (5MS MMMMM), wniesione w dniu 1 lutego 2021 r. przez Embutidos Monells, SA	6
2021/C 252/11	Sprawa C-67/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-152/20 BSH Hausgeräte GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 2 lutego 2021 r. przez BSH Hausgeräte GmbH	7
2021/C 252/12	Sprawa C-93/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (w składzie jednego sędziego) wydanego w dniu 9 grudnia 2020 r. w sprawie T-858/19 easyCosmetic Swiss GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 15 lutego 2021 r.	7
2021/C 252/13	Sprawa C-163/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n.º 7 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 11 marca 2021 r. – AD i in. / PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV i DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Sprawa C-182/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 23 marca 2021 r. – Nokia Technologies Oy / Daimler AG	8
2021/C 252/15	Sprawa C-204/21: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2021 r.– Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	9
2021/C 252/16	Sprawa C-205/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 marca 2021 r. – postępowanie karne przeciwko V.S.	11
2021/C 252/17	Sprawa C-218/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 1 kwietnia 2021 r. – Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes, S. A.	12
2021/C 252/18	Sprawa C-224/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 29 marca 2021 r. – VX / Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Sprawa C-251/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 21 kwietnia 2021 r. – SIA Piltenes meži / Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Sprawa C-260/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okryžen syd Widin (Bułgaria) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – „Korporatiwna tyrgowska banka” AD, w upadłości / „Elit Petrol” AD	14

2021/C 252/21	Sprawa C-262/21 PPU: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – A / B	15
2021/C 252/22	Sprawa C-268/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Norra Stockholm Bygg AB / Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Sprawa C-273/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki Törvényszék (Węgry) w dniu 28 kwietnia 2021 r. – WD / Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Sprawa C-284/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 lutego 2021 r. w sprawie T-161/18, Braesch i in. / Komisja, wniesione w dniu 3 maja 2021 r. przez Komisję Europejską	18
2021/C 252/25	Sprawa C-286/21: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska	19

Sąd

2021/C 252/26	Sprawa T-637/19: Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Sun Stars & Sons / EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego trójwymiarowego znaku towarowego AQUA CARPATICA – Wcześniejsze trójwymiarowe znaki towarowe unijny i krajowy VODAVODA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]]	20
2021/C 252/27	Sprawa T-638/19: Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Sun Stars & Sons / EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego trójwymiarowego znaku towarowego AC AQUA AC – Wcześniejsze trójwymiarowe znaki towarowe unijny i krajowy VODAVODA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]]	20
2021/C 252/28	Sprawa T-70/20: Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Metamorfoza / EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MUSEUM OF ILLUSIONS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy MUSEUM OF ILLUSIONS – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 95 rozporządzenia 2017/1001]	21
2021/C 252/29	Sprawa T-167/20: Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Tornado Boats International / EUIPO – Haygreen (TORNADO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy TORNADO – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	22
2021/C 252/30	Sprawa T-178/20: Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Bavaria Weed / EUIPO (BavariaWeed) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego VavariaWeed – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Znak towarowy sprzeczny z porządkiem publicznym – Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]	22
2021/C 252/31	Sprawa T-274/19: Postanowienie Sądu z dnia 8 kwietnia 2021 r. – Target Ventures Group / EUIPO – Target Partners (TARGET VENTURES) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do spornego znaku towarowego – Umorzenie postępowania]	23

2021/C 252/32	Sprawa T-358/19: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Groupe Canal +/ Komisja [Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Telewizyjna działalność nadawcza – Decyzja uznająca zobowiązania za wiążące – Cofnięcie zaskarżonego aktu – Umorzenie postępowania]	23
2021/C 252/33	Sprawa T-822/19: Postanowienie Sądu z dnia 4 maja 2021 r. – Asoliva i Anierac / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Rolnictwo – Klasyfikacja do jednej z trzech kategorii oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia – Środki wykonawcze – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	24
2021/C 252/34	Sprawa T-472/20 i T-472/20 AJ II: Postanowienie Sądu z dnia 26 kwietnia 2021 r. – Jouvin / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek odbioru, śledzenia i doręczania przesyłek – Decyzja o oddaleniu skargi do Komisji – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna – Wniosek o przyznanie pomocy prawnej złożony po wniesieniu skargi]	25
2021/C 252/35	Sprawa T-714/20 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Ovsyannikov / Rada [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	25
2021/C 252/36	Sprawa T-161/21: Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2021 r. – McCord / Komisja	26
2021/C 252/37	Sprawa T-227/21: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Illumina / Komisja	27
2021/C 252/38	Sprawa T-237/21: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Fidelity National Information Services / EUIPO – IFIS (FIS)	29
2021/C 252/39	Sprawa T-245/21: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2021 r. – Varabei / Rada	29
2021/C 252/40	Sprawa T-248/21: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2021 r. – Fibrecycle / EUIPO (BACK-2-NATURE)	30
2021/C 252/41	Sprawa T-253/21: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2021 r. – Aquino / Parlament	31
2021/C 252/42	Sprawa T-254/21: Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2021 r. – Armadora Parleros / Komisja	31
2021/C 252/43	Sprawa T-257/21: Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2021 r. – Basaglia / Komisja	32
2021/C 252/44	Sprawa T-259/21: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2021 r. – Neolith Distribution / EUIPO (Przedstawienie motywu zdobniczego)	33
2021/C 252/45	Sprawa T-268/21: Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2021 r. – Ryanair / Komisja	34
2021/C 252/46	Sprawa T-149/14: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Anastasiou / Komisja i EBC	34
2021/C 252/47	Sprawa T-150/14: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Pavlides / Komisja i EBC	35
2021/C 252/48	Sprawa T-151/14: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Vassiliou / Komisja i BCE	35
2021/C 252/49	Sprawa T-152/14: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Medilab / Komisja i BCE	35
2021/C 252/50	Sprawa T-514/16: Postanowienie Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Tsilikas / Komisja	35
2021/C 252/51	Sprawa T-534/16: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Tsilikas / Komisja	36
2021/C 252/52	Sprawa T-537/16: Postanowienie Sądu z dnia 30 kwietnia 2021 r. – Aycinena i in. / Komisja	36

2021/C 252/53	Sprawa T-541/16: Postanowienie Sądu z dnia 27 kwietnia 2021 r. – Guillen Lazo / Parlament	36
2021/C 252/54	Sprawa T-547/16: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Miranda Garcia / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	36
2021/C 252/55	Sprawa T-147/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – APG Intercon i in. / Rada i in.	37
2021/C 252/56	Sprawa T-179/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Scordis, Papapetrou & Co i in. / Rada i in.	37
2021/C 252/57	Sprawa T-188/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 mai 2021 r. – Papaconstantinou i in. / Rada i in.	37
2021/C 252/58	Sprawa T-196/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Vital Capital Investments i in. / Rada i in.	37
2021/C 252/59	Sprawa T-197/18: Postanowienie Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – JV Voscf i in. / Rada i in.	38
2021/C 252/60	Sprawa T-208/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Nessim Daoud i in. / Rada i in.	38
2021/C 252/61	Sprawa T-702/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 kwietnia 2021 r. – Compass Overseas Holdings i in. / Komisja	38
2021/C 252/62	Sprawa T-139/20: Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja	38
2021/C 252/63	Sprawa T-140/20: Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja	39
2021/C 252/64	Sprawa T-141/20: Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja	39
2021/C 252/65	Sprawa T-142/20: Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja	39
2021/C 252/66	Sprawa T-260/20: Postanowienie Sądu z dnia 11 maja 2021 r. – Da Silva Carreira / Komisja	39
2021/C 252/67	Sprawa T-66/21: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Precisis / EUIPO – Easee (EASEE)	39

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 252/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 242 z 21.6.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 228 z 14.6.2021

Dz.U. C 217 z 7.6.2021

Dz.U. C 206 z 31.5.2021

Dz.U. C 189 z 17.5.2021

Dz.U. C 182 z 10.5.2021

Dz.U. C 180 z 10.5.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko X – Przy udziale: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS i in.

(Sprawa C-690/18)

(2021/C 252/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

X

przy udziale: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS i in.

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, co następuje:

- 1) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub oddziałujący na ten sterownik, o ile oprogramowanie to wpływa na działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i zmniejsza jego skuteczność, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakres pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zarówno technologie i strategie służące tzw. „dalszemu zwalczaniu emisji zanieczyszczeń”, ograniczających emisję na dalszych etapach cyrkulacji, czyli po ich powstaniu, jak również te, które – tak jak układu recykulacji spalin – ograniczają emisje w fazie ich powstawania.
- 3) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z prowadzeniem procedur homologacji przewidzianych w tym rozporządzeniu, po to by zintensyfikować, w czasie trwania tych procedur, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i w ten sposób uzyskać homologację pojazdu, nawet jeżeli takie zwiększenie wydajności można zaobserwować również sporadycznie w normalnych warunkach użytkowania pojazdu.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub wypadkiem oraz z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczenia silnika.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Y – przy udziale: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

(Sprawa C-691/18)

(2021/C 252/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Y

przy udziale: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, co następuje:

- 1) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub oddziaływujący na ten sterownik, o ile oprogramowanie to wpływa na działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i zmniejsza jego skuteczność, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakres pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zarówno technologie i strategie służące tzw. „dalszemu zwalczaniu emisji zanieczyszczeń”, ograniczających emisję na dalszych etapach cyrkulacji, czyli po ich powstaniu, jak również te, które – tak jak układu recyrkulacji spalin – ograniczają emisje w fazie ich powstawania.
- 3) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z prowadzeniem procedur homologacji przewidzianych w tym rozporządzeniu, po to by zintensyfikować, w czasie trwania tych procedur, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i w ten sposób uzyskać homologację pojazdu, nawet jeżeli takie zwiększenie wydajności można zaobserwować również sporadycznie w normalnych warunkach użytkowania pojazdu.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub wypadkiem oraz z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczania silnika.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko Y – Przy udziale: DV, IA, ATPIC, EW i in., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ i in., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

(Sprawa C-692/18)

(2021/C 252/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Z

przy udziale: DV, IA, ATPIC, EW i in., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ i in., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, co następuje:

- 1) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub oddziaływujący na ten sterownik, o ile oprogramowanie to wpływa na działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i zmniejsza jego skuteczność, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakres pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zarówno technologie i strategię służące tzw. „dalszemu zwalczaniu emisji zanieczyszczeń”, ograniczających emisję na dalszych etapach cyrkulacji, czyli po ich powstaniu, jak również te, które – tak jak układu recyrkulacji spalin – ograniczają emisje w fazie ich powstawania.
- 3) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z prowadzeniem procedur homologacji przewidzianych w tym rozporządzeniu, po to by zintensyfikować, w czasie trwania tych procedur, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i w ten sposób uzyskać homologację pojazdu, nawet jeżeli takie zwiększenie wydajności można zaobserwować również sporadycznie w normalnych warunkach użytkowania pojazdu.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub wypadkiem oraz z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczenia silnika.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-90/20
REC, Comprojecto-Projectos e Construções i in. / EBC i Banco de Portugal, wniesione w dniu
10 września 2020 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda i in.**

(Sprawa C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azavedo (przedstawiciel: M. Ribeiro, advogado)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny, Banco de Portugal

Postanowieniem z dnia 5 maja 2021 r. Trybunał (siódma izba) orzekł o oczywistej niedopuszczalności odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Hiszpania) w dniu 6 października 2020 r. – Banco de Santander S.A. / YC

(Sprawa C-503/20)

(2021/C 252/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Banco de Santander S.A.

Druga strona postępowania: YC

Postanowieniem z dnia 25 marca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) uznał pytanie pierwsze za oczywiście niedopuszczalne i odpowiada na pytanie drugie, że dyrektywę Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Rady 90/88/EWG z dnia 22 lutego 1990 r.⁽²⁾.. oraz dyrektywę 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z jego wykładnią dokonaną w orzecznictwie krajowym, przewidującemu ograniczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, jaką można nałożyć na konsumenta w umowie o kredyt konsumencki w celu zwalczania lichwy, pod warunkiem że uregulowanie to nie narusza zasad zharmonizowanych mocą tych dyrektyw w szczególności w odniesieniu do obowiązków informacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. 1987, L 42, s. 48

⁽²⁾ Dz.U. 1990, L 61, s. 14

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2020 r. w sprawie T-807/19, Hochmann Marketing GmbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 października 2020 r. przez Hochmann Marketing GmbH

(Sprawa C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Hochmann Marketing GmbH (pełnomocnik: J. Jennings, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (ósma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i orzekł, że wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 grudnia 2020 r. –
Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes**

(Sprawa C-679/20)

(2021/C 252/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Administración General del Estado

Strona pozwana: Ayuntamiento de Les Cabanyes

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r. Trybunał (dziewiąta izba) stwierdził, że jest oczywiście niewłaściwy w przedmiocie odpowiedzi na pytania skierowane przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (sąd administracyjny nr 17 w Barcelonie, Hiszpania) postanowieniem z dnia 11 grudnia 2020 r.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie
T-574/19, Tinnus Enterprises / EUIPO, wniesione w dniu 18 stycznia 2021 r. przez Tinnus
Enterprises LLC**

(Sprawa C-29/21 P)

(2021/C 252/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tinnus Enterprises LLC (przedstawiciele: A. Odle i R. Palijama, advocaten)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 5 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba rozstrzygająca o dopuszczalności odwołań) orzekł, że odwołanie nie zostało dopuszczone i że Tinnus Enterprises LLC pokrywa własne koszty.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-639/19,
Sánchez Romero Carvajal Jabugo / EUIPO – Embutidos Monells (5MS MMMMM), wniesione w dniu
1 lutego 2021 r. przez Embutidos Monells, SA**

(Sprawa C-59/21 P)

(2021/C 252/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Embutidos Monells, SA (przedstawiciele: L. Broschat García i L. Polo Flores, abogados)

Pozostali uczestnicy postępowania: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S.A.U., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 18 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Embutidos Monells, SA jej własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2020 r. w sprawie T-152/20 BSH Hausgeräte GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 2 lutego 2021 r. przez BSH Hausgeräte GmbH

(Sprawa C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: BSH Hausgeräte GmbH (przedstawiciel: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 12 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (w składzie jednego sędziego) wydanego w dniu 9 grudnia 2020 r. w sprawie T-858/19 easyCosmetic Swiss GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 15 lutego 2021 r.

(Sprawa C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: easyCosmetic Swiss GmbH (przedstawiciele: D. Terheggen, Rechtsanwalt, S.E. Sullivan, Rechtsanwältin)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Postanowieniem z dnia 20 maja 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania i postanowił nakazać wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 11 marca 2021 r. – AD i in. / PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV i DAF Trucks Deutschland GmbH

(Sprawa C-163/21)

(2021/C 252/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AD i in..

Strona pozwana: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV i DAF Trucks Deutschland GmbH.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ujawnienie określonych dowodów odnosi się wyłącznie do istniejących już dokumentów znajdujących się w posiadaniu strony pozwanej lub osoby trzeciej, czy też przeciwnie, art. 5 ust. 1 obejmuje również możliwość ujawnienia dokumentów, które strona, do której skierowany został wniosek o udzielenie informacji, musi stworzyć ex novo poprzez zebranie lub sklasyfikowanie informacji, wiedzy lub danych będących w jej posiadaniu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014 r., L 349, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 23 marca 2021 r. – Nokia Technologies Oy / Daimler AG

(Sprawa C-182/21)

(2021/C 252/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nokia Technologies Oy

Strona pozwana: Daimler AG

przy udziale: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (dawniej Peiker acustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V., Sierra Wireless S.A.

Pytania prejudycjalne

A. Czy istnieje obowiązek udzielenia licencji w pierwszej kolejności dostawcom?

1. Czy w ramach obrony przed powództwem o stwierdzenie naruszenia patentu, mającym na celu zaniechanie naruszeń i wytoczonym przez właściciela patentu koniecznego do spełnienia normy ustalonej przez organizację normalizacyjną (zwanego dalej „patentem SEP”), który nieodwołalnie zobowiązał się wobec tej organizacji do udzielenia licencji na warunkach FRAND każdej osobie trzeciej, przedsiębiorstwo usytuowane na późniejszym etapie obrotu gospodarczego może powołać się na zarzut nadużycia pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE, jeżeli norma, do spełnienia której patent jest konieczny, bądź pewna jej część, została już wdrożona w produkcji wstępnym nabytym przez stronę pozwaną w postępowaniu o stwierdzenie naruszenia patentu, którego dostawcy zamierzający uzyskać licencję spotykają się z odmową przyznania im przez właściciela patentu nieograniczonej licencji na warunkach FRAND w odniesieniu do wszystkich istotnych z punktu widzenia prawa patentowego zastosowań dotyczących produktów wdrażających ową normę?
 - a) Czy dotyczy to w szczególności przypadku, gdy zgodnie ze zwyczajami panującymi w danej branży dystrybucji produktów końcowych kwestia dostępności patentów zastosowanych w dostarczanej części zostaje wyjaśniona w drodze nabycia licencji przez dostawców?
 - b) Czy pierwszeństwo udzielania licencji dotyczy dostawców na *każdym* szczeblu łańcucha dostaw, czy też jedynie dostawcy bezpośrednio poprzedzającego sprzedawcę produktu końcowego w łańcuchu sprzedaży? Czy również w tym przypadku decydują zwyczaje obrotu handlowego?

2. Czy zakaz nadużywania pozycji dominującej wymaga udzielenia dostawcy odrębnej, nieograniczonej licencji na warunkach FRAND na istotne z punktu widzenia prawa patentowego zastosowania produktów wdrażających normę w tym znaczeniu, że sprzedawca końcowy (oraz w danym przypadku odbiorcy na wcześniejszym etapie obrotu gospodarczego) nie muszą już ze swojej strony uzyskiwać oddzielnej licencji od właściciela patentu SEP, aby uniknąć naruszenia patentu w przypadku zgodnego z przeznaczeniem zastosowania dostarczanej części?
3. W przypadku udzielenia na pierwsze pytanie prejudycjalne odpowiedzi przeczącej: czy art. 102 TFUE ustanawia jakościowe, ilościowe lub inne wymagania dotyczące kryteriów, według których właściciel patentu koniecznego do spełnienia normy decyduje o tym, wobec których potencjalnych sprawców naruszenia patentu na różnych szczeblach tego samego łańcucha produkcji i sprzedaży wystąpi on z powództwem o stwierdzenie naruszenia patentu, mającym na celu zaniechanie tego naruszenia?

B. Konkretyzacja wymagań wynikających z orzeczenia Trybunału w sprawie Huawei/ZTE ⁽¹⁾:

1. Czy niezależnie od tego, że obowiązki działania ciężące wzajemnie na właścicielu patentu SEP i na jego użytkowniku (zgłoszenie naruszenia, wnioski o udzielenie licencji, złożenie oferty na warunkach FRAND, złożenie oferty udzielenia licencji dostawcy mającemu pierwszeństwo uzyskania licencji) powinny zostać wykonane *na etapie przedsądowym*, istnieje możliwość skutecznego prawnie wykonania w toku postępowania sądowego tych obowiązków, które zostały zaniechane na etapie przedsądowym?
2. Czy jedynie wówczas można uznać, że użytkownik patentu wystąpił z poważnym wnioskiem o udzielenie licencji, gdy na podstawie wszechstronnej oceny wszystkich towarzyszących okoliczności można jasno i jednoznacznie stwierdzić istnienie po stronie użytkownika patentu SEP woli i zamiaru zawarcia z właścicielem tego patentu umowy licencyjnej na warunkach FRAND, niezależnie od tego jaka mogłaby być szczegółowa treść tych warunków (której w przypadku braku sformułowania w tym momencie oferty licencyjnej nie można w ogóle jeszcze przewidzieć)?
 - a) Czy sprawca naruszenia, który przez kilka miesięcy nie odpowiada na powiadomienie o naruszeniu, daje w ten sposób zasadniczo do zrozumienia, że nie jest zainteresowany uzyskaniem licencji, w związku z czym – pomimo sformułowanego ustnie wniosku o udzielenie licencji – należy uznać ten wniosek za nieistniejący, wskutek czego powództwo właściciela patentu SEP o zaniechanie naruszeń powinno zostać uwzględnione?
 - b) Czy na podstawie warunków licencji, które użytkownik patentu SEP przedstawił w ramach kontroferty, można uznać, że wniosek o udzielenie licencji nie istnieje, z tym skutkiem, że powództwo właściciela patentu SEP o zaniechanie naruszeń zostanie uwzględnione bez uprzedniego zbadania, czy własna oferta licencyjna właściciela patentu SEP (poprzedzająca kontrofertę użytkownika tego patentu) jest w ogóle zgodna z warunkami FRAND?
 - c) Czy taki wniosek jest w każdym razie niedopuszczalny wtedy, gdy zawarte w kontrofercie warunki licencji, na podstawie których należałoby uznać wniosek o udzielenie licencji za nieistniejący, są to warunki tego rodzaju, że ich niezgodność z warunkami FRAND nie jest ani oczywista ani stwierdzona w orzecznictwie sądów najwyższych instancji?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

**Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2021 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-204/21)

(2021/C 252/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie, że:

- przyjmując i utrzymując w mocy art. 42a § 1 i 2 oraz art. 55 § 4 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej: ustawa p.u.s.p.), art. 26 § 3 i art. 29 § 2 i 3 ustawy o Sądzie Najwyższym oraz art.5 § 1a i 1b ustawy o sądach administracyjnych w brzmieniu wynikającym z ustawy z 20 grudnia 2019 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (dalej: ustawa zmieniająca), jak również art. 8 ustawy zmieniającej, uznających za niedopuszczalne dla wszystkich sądów krajowych badanie spełnienia unijnego wymogów niezawisłego, bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego art. 6 ust. 1 EKPC oraz art. 267 TFUE i zasadzie pierwszeństwa prawa Unii;
- przyjmując i utrzymując w mocy art. 26 § 2 i 4–6 i art. 82 § 2–5 ustawy o Sądzie Najwyższym w brzmieniu wynikającym z ustawy zmieniającej, jak również art.10 ustawy zmieniającej, przekazującym do wyłącznej właściwości Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego Rzeczpospolita Polska uchybia zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 267 TFUE i zasadzie pierwszeństwa prawa Unii;
- przyjmując i utrzymując w mocy art. 107 § 1 pkt 2 i 3 ustawy p.u.s.p. i art. 72 § 1 pkt 1–3 ustawy o Sądzie Najwyższym w brzmieniu wynikającym z ustawy zmieniającej pozwalające na zakwalifikowanie jako przewinienie dyscyplinarne badanie spełnienia unijnego wymogu niezawisłego, bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy Rzeczpospolita Polska uchybiła jej zobowiązaniom wynikającym z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również z art. 267 TFUE;
- powierzając uprawnienia do decydowania w sprawach mających bezpośredni wpływ na status i pełnienie urzędu sędziów i asesorów sądowych (jak zezwolenie na pociągnięcie sędziów i asesorów sądowych do odpowiedzialności karnej lub na ich zatrzymanie, sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczące sędziów Sądu Najwyższego oraz sprawy z zakresu przeniesienia sędziego Sądu Najwyższego w stan spoczynku) Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, której niezawisłość i bezstronność nie są zagwarantowane, Rzeczpospolita Polska uchybiła jej zobowiązaniu na mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE;
- przyjmując i utrzymując w mocy art. 88a ustawy o sądach powszechnych, art. 45§ 3 ustawy o Sądzie Najwyższym i art. 8 § 2 ustawy o sądach administracyjnych w brzmieniu wynikającym z ustawy zmieniającej, Rzeczpospolita Polska uchybiła prawu do poszanowania życia prywatnego i prawu do ochrony danych osobowych zagwarantowanych w art. 7 i art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w art. 6 ust. 1 lit. c) i e), art. 6 ust. 3 i art. 9 ust.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (¹);
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego ze względu na jej okoliczności powstania, skład oraz przyznane kompetencje nie stanowi organu sądowego spełniającego przymioty niezależnego sądu w rozumieniu art.19 ust.1 TUE w związku z art.47 Karty. W związku z tym utrzymanie jej kognicji w sprawach innych sędziów krajowych dotyczących statusu i warunków wykonywania urzędu sędziego narusza ich niezawisłość i stanowi uchybienie art. 19 ust.1 TUE.

Przepisy ustawy zmieniającej z 20 grudnia 2019 r. wykluczając możliwość dla sądów krajowych badania spełnienia przez składy orzekające w sprawach objętych prawem Unii wymogów niezawisłego, bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu art.19 ust.1 TUE w związku z art.47 Karty uchylają tym przepisom oraz narusza mechanizm pytań prejudycjalnych ustanowiony w art. 267 TFUE. Zgodnie bowiem z orzecznictwem TSUE sądy krajowe mają obowiązek zapewnić, aby sprawy dotyczące praw jednostki jakie wywodzi ona z prawa unijnego rozpoznawane były przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony uprzednio na mocy ustawy. Kwalifikacja takiego badania jako spełniająca znamiona przewinięcia dyscyplinarnego również narusza prawo Unii. Każdy sędzia krajowy jako sąd prawa Unii musi mieć możliwość oceny z urzędu lub na wniosek, czy sprawy unijne rozpoznane są przez niezawisły sąd w rozumieniu prawa Unii bez groźby wszczęcia wobec tych sędziów postępowania dyscyplinarnego. Powierzenie Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw publicznch Sądu Najwyższego wyłącznej właściwości do rozpoznawania wniosków o wyłączenie sędziego z danej sprawy lub określenie właściwego składu orzekającego opartych na zarzucie braku niezawisłości sędziego/niezależności sądu uniemożliwia pozostałym sądom krajowym wywiązać się z wyżej wymienionych obowiązków oraz kierowanie do TSUE pytań prejudycjalnych dotyczących interpretacji tego wymogu unijnego. Natomiast zgodnie z orzecznictwem TSUE każdy sąd krajowy jest uprawniony do skierowania pytania prejudycjalnego na podstawie art.267 TFUE, a sądy od których orzeczeń nie przysługuje środek odwoławczy są do tego zobowiązane w przypadku wątpliwości interpretacyjnych.

Zobowiązanie każdego sędziego do podania w ciągu 30 dni od jego nominacji na urząd sędziowski i opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o jego członkostwie w zrzeszeniu lub stowarzyszeniu oraz funkcjach pełnionych przez niego w fundacji nieprowadzących działalności gospodarczej, a także o jego przynależności do partii politycznej przez mianowaniem na urząd sędziego narusza podstawowe prawo sędziego od ochrony życia prywatnego i danych osobowych oraz przepisy RODO.

(¹) Dz.U. 2016, L 119, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 marca 2021 r. – postępowanie karne przeciwko V.S.

(Sprawa C-205/21)

(2021/C 252/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Wnioskodawca:

Ministerstvo na wytresznite raboti, Główna direkcija za borba s organiziranata prestypnost

Podejrzana:

V.S.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ważne transponowano art. 10 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/680 (¹) [z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW], poprzez powołanie się w prawie krajowym – w art. 25 ust. 3 i art. 25a Zakon za ministerstwo na wytresznite raboti (ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych) – na podobny przepis zawarty w art. 9 rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)] 2016/679 (²) [z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)]?
- 2) Czy w wypadku sprzecznych przepisów krajowych dotyczących dopuszczenia do przetwarzania danych genetycznych i biometrycznych dla celów rejestracji policyjnej przestrzegany jest wymóg określony w art. 10 lit. a) dyrektywy 2016/680 w związku z art. 52, 3 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do przewidzianego w prawie ograniczenia integralności osobistej i ochrony danych osobowych[?]

- 3) Czy przepis prawa krajowego – art. 68 ust. 4 Zakon za Ministerstvo na wytresznite raboti, w którym przewidziano obowiązek sądu zarządzenia przymusowego zbierania danych osobowych (fotografowania, daktyloskopii i pobierania wzorów profilu DNA), jeśli podejrzany o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego odmówi dobrowolnej współpracy przy gromadzeniu tych danych osobowych, bez możliwości dokonania przez sąd oceny, czy istnieją poważne podstawy, by przypuszczać, że osoba ta popełniła przestępstwo będące przedmiotem oskarżenia – jest zgodny z art. 6 lit. a) dyrektywy 2016/680 w związku z art. 48 karty?
- 4) Czy przepis prawa krajowego – art. 68 ust. 1–3 Zakon za Ministerstvo na wytresznite raboti, w którym przewidziano jako ogólną regułę fotografowanie, daktyloskopię i pobieranie wzorów profilu DNA od wszystkich podejrzanych o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego – jest zgodny z art. 10, art. 4 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/680?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 1 kwietnia 2021 r. – Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR –
Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes, S. A.**

(Sprawa C-218/21)

(2021/C 252/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Autoridade Tributária e Aduaneira

Druga strona postępowania: DSR. – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes, S. A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stosowanie pkt 2.27 wykazu I załączonego do kodeksu VAT, rozumianego w ten sposób, że obejmuje on swym zakresem naprawę i serwis wind przez przedsiębiorstwo, którego dotyczą opisane okoliczności, oraz że przewiduje on stosowanie obniżonej stawki VAT jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z załącznikiem IV do [szóstej] dyrektywy VAT (¹)?
- 2) Czy stosowanie wskazanego przepisu kodeksu VAT, uwzględniające również inne przepisy prawa krajowego – art. 1207, art. 204 ust. 1 lit. [e)], art. 204 ust. 3 i art. 1421 ust. 2 lit. [b]) kodeksu cywilnego (dotyczące pojęć umowy zlecenia i nieruchomości oraz domniemania, że winda stanowi część nieruchomości wspólnej w budynku należącym do wspólnoty mieszkaniowej) – jest zgodne z prawem wspólnotowym, a w szczególności z załącznikiem IV do [szóstej] dyrektywy VAT?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 29 marca 2021 r. – VX/
Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-224/21)

(2021/C 252/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VX.

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63 TFUE w związku z art. 65 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie systemowi podatkowemu państwa członkowskiego, w którym w ramach opodatkowania bezpośredniego dochodów osób fizycznych współistnieją dwa systemy prawne w odniesieniu do podatników niebędących rezydentami i dochodów z zysków kapitałowych osiągniętych ze sprzedaży nieruchomości położonych w tym państwie członkowskim, w jednym z których to systemów i) stosuje się szczególną, proporcjonalną stałą stawkę w wysokości 28 % do wszystkich dochodów z zysków kapitałowych (*tax base*), obliczonych zgodnie z ogólnymi zasadami określania (wyliczenia, *quantum*) tych dochodów, natomiast w drugim z owych systemów ii) stosuje się system dotyczący rezydentów, zgodnie z którym po obliczeniu dochodów z zysków kapitałowych zgodnie z tymi samymi zasadami ogólnymi uwzględnia się jedynie (*tax base*) połowę tych dochodów (50 %) i owe dochody (50 % zysków kapitałowych) są *kumulowane* (poprzez zsumowanie) – obowiązkowo – z innymi dochodami uzyskanymi w tym roku na całym świecie przez podatnika, aby następnie określić stawkę podatku mającą zastosowanie do wszystkich tych dochodów według ogólnej skali mającej zastosowanie do rezydentów (z progresywnymi stawkami według przedziałów od 14,5 % do 48 %, które mogą zostać podwyższone o maksymalną stawkę 5 %, jeżeli całkowita kwota dochodów przekroczy określone progi)? W przypadku osób niebędących rezydentami wspomniana stawka podatku będzie stosowana wyłącznie do rzeczonych dochodów, to znaczy do zysków kapitałowych z nieruchomości, które będą uwzględniane w wysokości 50 % (natomiast w przypadku rezydentów tak obliczona stawka będzie stosowana do owych dochodów oraz do wszystkich innych dochodów uzyskanych w danym roku)?
 - Należy zauważyć, że podatnik niebędący rezydentem musi wybrać jeden z możliwych systemów w deklaracji podatkowej, którą jest w każdym razie zobowiązany złożyć w państwie członkowskim (Portugali), niezależnie od tego, czy zdecyduje się na opodatkowanie zgodnie z ogólnym systemem obowiązującym osoby niebędące rezydentami [przedstawionym w pkt i) powyżej], czy też na opodatkowanie zgodnie z systemem mającym zastosowanie do rezydentów [przedstawionym w pkt ii) powyżej], w której to deklaracji musi zaznaczyć jedną z owych dwóch możliwości. Należy zauważyć, że obowiązek złożenia deklaracji przez osoby niebędące rezydentami (złożenia deklaracji podatkowej na formularzu 3) istniał jeszcze przed przyjęciem zmiany legislacyjnej, na mocy której możliwość wyboru systemu mającego zastosowanie do rezydentów została włączona do urzędowego formularza wspomnianej deklaracji.
 - Należy zaznaczyć, że w przypadku gdy osoba niebędąca rezydentem wybierze opodatkowanie zgodnie z systemem mającym zastosowanie do rezydentów, musi ona wskazać (w tej samej deklaracji) całą kwotę wszystkich dochodów uzyskanych przez nią w ciągu roku na całym świecie.
- 2) Czy art. 63 TFUE w związku z art. 65 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie systemowi podatkowemu państwa członkowskiego, w którym w ramach opodatkowania bezpośredniego dochodów osób fizycznych w przypadku a) rezydentów dochody z zysków kapitałowych, pomniejszone o 50 % (*tax base*), są obowiązkowo kumulowane z innymi dochodami, które podatnik uzyskał w tym samym roku na całym świecie (bez możliwości dokonania wyboru na zasadzie *opting out*), w wyniku czego określany jest cały roczny dochód rezydenta, do którego stosuje się progresywne stawki podatku według przedziałów wskazanych w skali ogólnej (po zastosowaniu obniżek i odliczeń o charakterze osobistym), a w przypadku b) osób niebędących rezydentami stosuje się szczególną stałą stawkę do wszystkich dochodów z zysków kapitałowych (*tax base*) (po określeniu wartości owych dochodów według tych samych zasad, które mają zastosowanie do rezydentów)?

- Należy zauważyć, że w przypadku a) stawki progresywne wynoszą od 14,5 % do 48 %, przy czym maksymalna stawka krańcowa może zostać zwiększona o maksymalnie 5 %, jeżeli cała kwota dochodów przekracza określony próg, natomiast w przypadku b) stawka szczególna wynosi 28 %.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 21 kwietnia 2021 r. – SIA Piltenes meži / Lauku atbalsta dienests**

(Sprawa C-251/21)

(2021/C 252/19)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca kasację: SIA Piltenes meži.

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy płatności z tytułu mikrorezerwatów utworzonych na obszarze leśnym w związku z realizacją celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ są objęte zakresem art. 30 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾?
- 2) Czy przyznanie rekompensaty z tytułu mikrorezerwatów utworzonych w związku z realizacją celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa podlega ograniczeniom nałożonym na płatności dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji przez rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 20, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 487.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 193, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okryžen syd Widin
(Bułgaria) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – „Korporatiwna tyrgowska banka” AD, w upadłości / „Elit
Petrol” AD**

(Sprawa C-260/21)

(2021/C 252/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okryžen syd Widin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: „Korporatiwna tyrgowska banka” AD, w upadłości

Strona pozwana: „Elit Petrol” AD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63 TFUE, regulujący swobodny przepływ kapitału i płatności, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on zakres stosowania dokonanie potrącenia w relacjach z instytucją bankową, w ramach którego spółka handlowa będąca dłużnikiem banku wykonuje swoje zobowiązania poprzez potrącenie wzajemnych określonych co do wysokości, pieniężnych i wymagalnych wierzytelności, które przysługują jej wobec tego banku?
- 2) Czy art. 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zmiana warunków skuteczności już dokonanych zgodnie z prawem potrąceń między spółką handlową a instytucją bankową, w ramach której to zmiany uznaje się za bezskuteczne już dokonane potrącenia – na podstawie nowych warunków mających retroaktywne zastosowanie do dokonanych już potrąceń – stanowi przeszkodę określoną w art. 63 ust. 1 TFUE, jeśli skutkuje ograniczeniem możliwości wykonania zobowiązań wobec innych spółek, których akcje lub udziały lub obligacje posiadają podmioty z innych państw członkowskich Unii Europejskiej?
- 3) Czy art. 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on krajowe uregulowanie, na mocy którego dokonuje się retroaktywnej zmiany warunków skuteczności już dokonanych zgodnie z prawem potrąceń między spółką handlową a instytucją bankową, określając jako bezskuteczne dokonane potrącenia, na podstawie nowych warunków mających retroaktywne zastosowanie do tych dokonanych już potrąceń?
- 4) Czy art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 26, 27, 114 i 115 TFUE, regulujące jednolity rynek wewnętrzny Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one krajowe uregulowanie – na mocy którego dokonuje się retroaktywnej zmiany warunków skuteczności już dokonanych zgodnie z prawem potrąceń między spółką handlową a instytucją bankową w państwie członkowskim, określając jako bezskuteczne dokonane potrącenia, na podstawie nowych warunków mających retroaktywne zastosowanie do tych dokonanych już potrąceń – również w wypadkach, gdy stosunki prawne rozwijają się wyłącznie między podmiotami z jednego państwa i tak można je zakwalifikować, czyli jako stosunki wewnętrzne, bez bezpośredniego transgranicznego związku z rynkiem wewnętrznym Unii Europejskiej?
- 5) Czy art. 2 w związku z art. 19 ust. 1 TUE i art. 47 akapit pierwszy i drugi [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one przyjęcie krajowego uregulowania, które zmienia warunki skutecznego dokonywania potrąceń w relacjach z instytucją bankową, określając wyraźną moc wsteczną nowych warunków i uznając za bezskuteczne potrącenia dokonane zgodnie z prawem w minionym okresie – w sytuacji, w której toczy się postępowanie sądowe dotyczące upadłości instytucji bankowej w danym państwie członkowskim i toczą się postępowania sądowe dotyczące uznania za bezskuteczne dokonanych w stosunku do banku potrąceń – w odniesieniu do których w chwili ich dokonania miały zastosowanie inne reguły prawne?
- 6) Czy zasadę pewności prawa, jako ogólną zasadę prawa Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza ona krajowe uregulowanie, które zmienia warunki skutecznego dokonywania potrąceń w relacjach z instytucją bankową, określając wyraźną moc wsteczną nowych warunków i uznając za bezskuteczne potrącenia dokonane zgodnie z prawem w minionym okresie – w sytuacji, w której toczy się postępowanie sądowe dotyczące upadłości instytucji bankowej w danym państwie członkowskim i toczą się postępowania sądowe dotyczące uznania za bezskuteczne dokonanych w stosunku do banku potrąceń – w odniesieniu do których w chwili ich dokonania miały zastosowanie inne reguły prawne?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 23 kwietnia 2021 r. – A / B**

(Sprawa C-262/21 PPU)

(2021/C 252/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: A

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 pkt 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (zwane dalej „rozporządzeniem Bruksela IIa”), dotyczący bezprawnego uprowadzenia dziecka, należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której jedno z rodziców, bez zgody drugiego rodzica, uprowadza dziecko z państwa zamieszkania do innego państwa członkowskiego, które jest państwem odpowiedzialnym na podstawie decyzji o przekazaniu podjętej przez właściwy organ zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem Dublin III”), odpowiada takiej kwalifikacji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 2 pkt 11 rozporządzenia Bruksela IIa, dotyczący bezprawnego zatrzymania, należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której sąd państwa miejsca zamieszkania dziecka uchylił decyzję właściwego organu o przekazaniu akt sprawy, lecz w której dziecko, którego powrót został zarządzony, nie posiada już ważnego zezwolenia na pobyt w państwie miejsca zamieszkania, ani prawa wjazdu lub pobytu w odnośnym państwie, odpowiada takiej kwalifikacji?
- 3) Czy jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze lub drugie rozporządzenie Bruksela IIa należy interpretować w ten sposób, że dziecko zostało bezprawnie uprowadzone lub zatrzymane i w związku z tym powinno zostać przekazane do państwa zamieszkania, art. 13 akapit pierwszy lit. b) konwencji haskiej z 1980 r. należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie powrotowi dziecka:
 - i) ze względu na istnienie poważnego ryzyka w rozumieniu tego przepisu, że powrót niemowlęcia pozostającego pod osobistą opieką matki, gdyby nastąpił bez opieki, naraziłby je na szkodę fizyczną lub psychiczną albo w jakikolwiek inny sposób postawiłby je w niekorzystnej sytuacji; albo
 - ii) ze względu na to, że dziecko zostałoby przejęte w państwie miejsca zamieszkania i umieszczone w placówce socjalnej albo samo, albo z matką, co wskazywałoby na istnienie poważnego ryzyka w rozumieniu tego przepisu, że powrót dziecka naraziłby je na niebezpieczeństwo fizyczne lub psychiczne albo w inny sposób postawiłby je w niekorzystnej sytuacji; albo też
 - iii) ze względu na to, że dziecko bez ważnego zezwolenia na pobyt znalazłoby się w niekorzystnej sytuacji w rozumieniu tego przepisu?
- 4) Czy jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie trzecie podstawy odmowy określone w art. 13 ust. 1 lit. b) konwencji haskiej z 1980 r. można interpretować w ten sposób, że istnieje poważne ryzyko, iż powrót dziecka naraziłby je na szkodę fizyczną lub psychiczną albo w inny sposób postawiłby je w niekorzystnej sytuacji, art. 11 ust. 4 rozporządzenia Bruksela IIa w związku z pojęciem najlepszego interesu dziecka, o którym mowa w art. 24 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w owym rozporządzeniu, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy ani dziecko, ani matka nie posiadają ważnego zezwolenia na pobyt w państwie zamieszkania dziecka i w związku z tym nie mają prawa wjazdu ani pobytu w tym państwie, państwo zamieszkania dziecka musi podjąć stosowne działania w celu zapewnienia legalnego pobytu dziecka i matki w odnośnym państwie członkowskim? Jeżeli na państwie miejsca zamieszkania dziecka spoczywa taki obowiązek, to czy zasadę wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że państwo wydające dziecko może zgodnie z tą zasadą zakładać, że państwo miejsca zamieszkania dziecka wywiąże się z tych obowiązków, czy też najlepszy interes dziecka wymaga, aby władze państwa zamieszkania dostarczyły informacji na temat konkretnych działań, które zostały lub zostaną podjęte w celu ochrony dziecka, tak aby państwo członkowskie wydające dziecko mogło ocenić w szczególności, czy działania te są stosowne w świetle najlepszego interesu dziecka?
- 5) Czy w przypadku, gdy na państwie miejsca zamieszkania dziecka nie spoczywa obowiązek podjęcia stosownych działań, o którym mowa w pytaniu czwartym, art. 20 konwencji haskiej z 1980 r. w świetle art. 24 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w sytuacjach, o których mowa w trzecim pytaniu prejudycjalnym, pkt i)-iii), należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie powrotowi dziecka z tego względu, iż powrót dziecka w rozumieniu tego przepisu mógłby zostać uznany za sprzeczny z podstawowymi zasadami ochrony praw człowieka i podstawowych wolności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003 L 338, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180, s. 31).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Norra Stockholm Bygg AB / Per Nycander AB**

(Sprawa C-268/21)

(2021/C 252/22)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Norra Stockholm Bygg AB

Strona pozwana: Per Nycander AB

Przy udziale: Entral AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 3 i 4 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁽¹⁾ skutkują również ustanowieniem w krajowych przepisach proceduralnych wymogu w zakresie obowiązków ujawniania informacji?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oznaczają, że przy wydawaniu postanowienia dotyczącego ujawnienia informacji, które wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych, należy uwzględnić również interesy osób, których dane dotyczą? Czy w takich okolicznościach prawo Unii ustanawia jakiegokolwiek wymogi dotyczące szczegółowego sposobu wydawania takiego postanowienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U.2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapest Környéki
Törvényszék (Węgry) w dniu 28 kwietnia 2021 r. – WD / Agrárminiszter**

(Sprawa C-273/21)

(2021/C 252/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budapest Környéki Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WD

Strona pozwana: Agrárminiszter

Pytanie prejudycjalne

Poprzez jedyne pytanie prejudycjalne sąd odsyłający dąży do ustalenia, czy art. 32 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obszar sklasyfikowany w katastrze jako „lotnisko wycofane z eksploatacji rolnej”, na którym nie jest prowadzona żadna działalność związana z lotniskiem, należy uznać za obszar wykorzystywany w przeważającym zakresie do prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli na obszarze tym prowadzona jest działalność w zakresie utrzymywania zwierząt do celów gospodarskich.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 lutego 2021 r. w sprawie T-161/18, Braesch i in. / Komisja, wniesione w dniu 3 maja 2021 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i K. Blanck, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi w pierwszej instancji i odrzucenie jej jako niedopuszczalnej; oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd naruszył art. 108 ust. 2 TFUE i art. 1 lit. h) rozporządzenia proceduralnego w dziedzinie pomocy państwa⁽¹⁾ poprzez błędne uznanie skarżących w pierwszej instancji za „zainteresowane strony” w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE lub za „zainteresowane strony” w rozumieniu art. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589.

Na powyższej podstawie Sąd błędnie uznał, że skarżący w pierwszej instancji mieli zgodnie z art. 263 TFUE akapit czwarty legitymację do wniesienia skargi na decyzję Komisji C(2017) 4690 final z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.47677 (2017/N) uznającej pomoc państwa udzieloną przez Włochy na rzecz Banca Monte dei Paschi di Siena za zgodną z rynkiem wewnętrznym.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska**(Sprawa C-286/21)**

(2021/C 252/25)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Francuska**Żądania strony skarżącej**

W przedmiotowej sprawie Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie po pierwsze, że przekraczając w sposób systematyczny i ciągły dzienną wartość dopuszczalną dla drobnego pyłu zawieszonego (PM10) w strefie aglomeracji i strefie niskich emisji Paryża (FR04A01/FR11ZAG01) – od dnia 1 stycznia 2005 r. oraz w strefie Martynika/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01) – od dnia 1 stycznia 2005 r. do 2016 r. włącznie, Republika Francuska w dalszym ciągu uchybiała zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy.
- po drugie, że Republika Francuska w tych dwóch strefach uchybiła od dnia 11 czerwca 2010 r. zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy, a w szczególności obowiązkowi zapewnienia by okres, w którym wartości nie są dotrzymane był możliwie jak najkrótszy.

Zarzuty i główne argumenty

W przypadku Paryża dzienna wartość graniczna nie była przestrzegana w sposób niezmienny od 2005 r. do czasu uzyskania najnowszych danych z 2019 r. Ponadto Komisja stwierdza, że rozbieżność w odniesieniu do przekroczeń dziennej wartości w strefie Paryża jest wysoka (liczba przekroczeń jest dwukrotnie wyższa niż liczba dopuszczalnych przekroczeń) i nie uległa poprawie od 2015 r. W przypadku strefy Martyniki dzienna wartość graniczna nie była przestrzegana do 2016 r. i to w sposób nieprzerwany (z wyjątkiem 2008 r.).

Zarówno w strefie Paryża, jak i Martyniki, wartości dopuszczalne dla PM10 były przekroczone w momencie upływu terminu odpowiedzi na uzasadnioną opinię. W tym czasie Francja powinna była opracować i zgłosić plany. Z analizy wynika, że Francja nie przyjęła takich planów. Środki podjęte przez Francję (na poziomie krajowym i regionalnym) nie zapewniły możliwie jak najkrótszego okresu w którym wartości nie były dotrzymane, jak wymagają tego przepisy dyrektywy 2008/50/WE.

⁽¹⁾ Dz.U 2008, L 152, s. 1

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Sun Stars & Sons / EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA)

(Sprawa T-637/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego trójwymiarowego znaku towarowego AQUA CARPATICA – Wcześniejsze trójwymiarowe znaki towarowe unijny i krajowy VODAVODA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]]

(2021/C 252/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: adwokatkę M. Maček i C. Saettel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Carpathian Springs SA (Vatra Dornei, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci D. Bogdan, G. Bozocca i M. Stănescu)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 sierpnia 2019 r. (sprawa R 317/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sun Stars & Sons a Carpathian Springs.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sun Stars & Sons Pte Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Sun Stars & Sons / EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC)

(Sprawa T-638/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego trójwymiarowego znaku towarowego AC AQUA AC – Wcześniejsze trójwymiarowe znaki towarowe unijny i krajowy VODAVODA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]]

(2021/C 252/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: adwokatkę M. Maček i C. Saettel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Valvis Holding SA (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci D. Bogdan, G. Bozocea i M. Stănescu)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 sierpnia 2019 r. (sprawa R 649/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sun Stars & Sons a Valvis Holding.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Valvis Holding zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Metamorfoza / EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Sprawa T-70/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MUSEUM OF ILLUSIONS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy MUSEUM OF ILLUSIONS – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009[obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 95 rozporządzenia 2017/1001]

(2021/C 252/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Metamorfoza d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat A. Bijelić)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Tiesios kreivės (Wilno, Litwa)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2019 r. (sprawa R 663/2019-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Tiesios kreivės a Metamorfoza.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 2 grudnia 2019 r. (sprawa R 663/2019-2);
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 30.3.20.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Tornado Boats International / EUIPO – Haygreen (TORNADO)**(Sprawa T-167/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy TORNADO – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]**

(2021/C 252/29)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Tornado Boats International ApS (Lystrup, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Hoffgaard Rasmussen)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, pełnomocnicy).*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* David Haygreen (Colwyn Bay, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: R. Harrison, solicitor)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 stycznia 2020 r. (sprawa R 1169/2018-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między D. Haygreenem a Tornado Boats International.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tornado Boats International ApS pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) David Haygreen pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 25.5.2020.

Wyrok Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – Bavaria Weed / EUIPO (BavariaWeed)**(Sprawa T-178/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego VavariaWeed – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Znak towarowy sprzeczny z porządkiem publicznym – Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]**

(2021/C 252/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Wolhändler)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2020 r. (sprawa R 1458/2019-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego BavariaWeed jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bavaria Weed GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

**Postanowienie Sądu z dnia 8 kwietnia 2021 r. – Target Ventures Group / EUIPO – Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(Sprawa T-274/19) (¹)

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku –
Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do spornego znaku towarowego – Umorzenie postępowania]**

(2021/C 252/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciele: adwokaci T. Dolde, P. Homann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: P. Sipos, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Target Partners GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Klett i C. Mikyska)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. (sprawa R 1685/2017-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Target Ventures Group a Target Partners.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Target Ventures Group Ltd i Target Partners GmbH pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Groupe Canal + / Komisja

(Sprawa T-358/19) (¹)

**[Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Telewizyjna działalność nadawcza –
Decyzja uznająca zobowiązania za wiążące – Cofnięcie zaskarżonego aktu – Umorzenie postępowania]**

(2021/C 252/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Canal + SA (Issy-les-Moulineaux, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Wilhelm, P. Gassenbach i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Dawes, C. Urraca Cavedes i L. Wildpanner, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 7 marca 2019 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40023 – Transgraniczny dostęp do telewizji kodowanej), która nadaje moc wiążącą zobowiązaniom zaproponowanym przez The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited i Sky Limited.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Groupe Canal +, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Groupe Canal +, Komisja i Republika Francuska pokrywają swoje własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 4 maja 2021 r. – Asoliva i Anierac / Komisja

(Sprawa T-822/19) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Rolnictwo – Klasyfikacja do jednej z trzech kategorii oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia – Środki wykonawcze – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2021/C 252/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madryt, Hiszpania), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madryt) (przedstawiciele: V. Rodríguez Fuentes, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras oraz M. Morales Puerta, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1604 z dnia 27 września 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2568/91 w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyciżyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy (Dz.U. 2019, L 250, s. 14).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) et Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 27 27.1.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 26 kwietnia 2021 r. – Jouvin / Komisja

(Sprawa T-472/20 i T-472/20 AJ II) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek odbioru, śledzenia i doręczania przesyłek – Decyzja o oddaleniu skargi do Komisji – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna – Wniosek o przyznanie pomocy prawnej złożony po wniesieniu skargi]

(2021/C 252/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frédéric Jouvin (Clichy, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Bôle-Richard)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Ernst, A. Keidel i A. Boitos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 3503 final z dnia 28 maja 2020 r. oddalającej złożoną przez skarżącego skargę do Komisji dotyczącą domniemanych naruszeń art. 101 TFUE.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) Wniosek o przyznanie pomocy prawnej zostaje odrzucony.
- 3) Frédéric Jouvin zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Ovsyannikov / Rada

(Sprawa T-714/20 R)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2021/C 252/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J. Iriarte Ángel i E. Delage González)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Marcos Fraile i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie zawieszenia wykonania decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6), decyzji Rady (WPZiB) 2017/2163 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2017, L 304, s. 51), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/2153 z dnia 20 listopada 2017 r. wdrażającego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2017, L 304, s. 3), decyzji Rady (WPZiB) 2020/399 z dnia 13 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 78, s. 44), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/398 z dnia 13 marca 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 78, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/1269 z dnia 10 września 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 298, s. 23), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1267 z dnia 10 września 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 298, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/1368 z dnia 1 października 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/145 (Dz.U. 2020, L 318, s. 5) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1367 z dnia 1 października 2020 r. wykonującego rozporządzenie nr 269/2014 (Dz.U. 2020, L 318, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2021 r. – McCord / Komisja

(Sprawa T-161/21)

(2021/C 252/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Raymond Irvine McCord (Belfast, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. O'Hare, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nieważności decyzji i/lub projektu rozporządzenia Komisji Europejskiej z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie zastosowania art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (2019/C 384 I/01) („Umowy o wystąpieniu”);
- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nieważności decyzji Komisji Europejskiej o niepublikowaniu polityki lub nakazanie Komisji Europejskiej opracowanie i opublikowanie polityki w sprawie okoliczności, w których Komisja zastosuje art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej;
- stwierdzenie na podstawie art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że Komisja Europejska zaniechała działania poprzez brak opublikowania polityki lub nakazanie Komisji Europejskiej opracowania i opublikowania polityki w sprawie okoliczności, w których Komisja zastosuje art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej;

- obciążenie Komisję kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą skargą, w tym wszystkimi kosztami przygotowawczymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi, że decyzja i/lub projekt rozporządzenia w sprawie zastosowania art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹⁾, były nieproporcjonalne i niezgodne z prawem. Utrzymuje on ponadto, że Komisja powinna opublikować politykę w sprawie stosowania w przyszłości art. 16 Protokołu w sprawie Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

⁽¹⁾ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2019, CI 384, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Illumina / Komisja

(Sprawa T-227/21)

(2021/C 252/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, QC i P. Chappatte, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2021 r. (sprawa COMP/M.10188), wydanej na podstawie art. 22 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, o uwzględnieniu wniosku Autorité de la Concurrence (Francja) z dnia 9 marca 2021 r. o odesłanie sprawy do Komisji na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw i stwierdzeniu jej właściwości do zbadania tej koncentracji pomiędzy Illumina, Inc. i GRAIL, Inc. zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw;
- stwierdzenie nieważności pięciu dalszych decyzji o przyłączeniu się [do pierwotnego wniosku] wydanych przez Komisję na podstawie wniosku Niderlandów, Belgii, Grecji, Islandii i Norwegii, zezwalających tym państwom na przyłączenie się do wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- stwierdzenie nieważności wniosku o odesłanie sprawy do Komisji;
- w razie potrzeby i w zakresie, w jakim jest to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 2021 r., w której poinformowano spółkę Illumina o fakcie wpłynięcia do Komisji wniosku o odesłanie sprawy, a której skutkiem prawnym jest – zgodnie z art. 22 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw – zawieszenie procesu koncentracji na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że decyzja Komisji o zbadaniu koncentracji wykracza poza zakres jej kompetencji. W szczególności w decyzji tej Komisja:

- błędnie określiła cel rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;

- nie uznała, że przekazywanie spraw na podstawie art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (i na podstawie art. 9 tego rozporządzenia) ma charakter wyjątkowy, a uprawnienia należy interpretować zawężająco;
 - dokonała błędnej oceny kontekstu prawnego art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
 - dokonała błędnej interpretacji art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;
 - błędnie zastosowała zasadę pomocniczości, pewności prawa i proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczy, tego że decyzja Komisji w sprawie zbadania koncentracji jest nieważna z tego względu, że wniosek o odesłanie sprawy do Komisji złożony przez francuski organ ochrony konkurencji został złożony po terminie lub że decyzja jest sprzeczna z zasadami pewności prawa i dobrej administracji, z uwagi na zwłokę po stronie Komisji. W szczególności:
- Komisja naruszyła prawo dokonując błędnej interpretacji pojęcia „powiadomienia” zawartego w art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i błędnie je stosując dla celów obliczenia daty rozpoczęcia biegu terminu 15 dni roboczych oraz błędnie uznając w konsekwencji, że wniosek został złożony po terminie, co oznacza, że Komisja nie była uprawniona do wydania tej decyzji.
 - W dalszej kolejności lub ewentualnie, jeżeli i w zakresie, w jakim wystosowane pismo stanowiło wezwania w rozumieniu art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, za pomocą którego władze francuskie (lub inne państwa członkowskie), zostały „powiadomione”, zwłoka z jaką Komisja wystosowała pisma z wezwaniem było sprzeczne z podstawową zasadą pewności prawa i obowiązkiem działania w rozsądnym terminie zgodnie z zasadą dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zmiana polityki w decyzji Komisji o zbadaniu koncentracji narusza uzasadnione oczekiwania spółki Illumina i pewność prawa, ponieważ komisarz Margrethe Vestager w dniu 11 września 2020 r. złożyła precyzyjne i bezwarunkowe oświadczenie, że po wydaniu nowych wytycznych nastąpi zmiana polityki Komisji w odniesieniu do spraw objętych art. 22. Wezwanie zostało jednak wystosowane przed opublikowaniem nowych wytycznych, w czasie gdy deklarowana polityka Komisji polegała na zniechęcaniu do składania wniosków o odesłanie sprawy do Komisji przez państwa członkowskie, które nie posiadały jurysdykcji na mocy własnego prawa krajowego. Komisja realizowała zatem swoją nową politykę przed opublikowaniem nowych wytycznych dotyczących art. 22, co jest sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań spółki Illumina i zasadą pewności prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący popełnienia przez Komisję błędów w zakresie ustaleń faktycznych i oceny, które podważają podstawy decyzji Komisji o zbadaniu koncentracji. W szczególności:
- pismo stanowiące wezwanie oraz wniosek o odesłanie sprawy do Komisji było obarczony istotnymi błędami co do faktów lub doszło do naruszeń proceduralnych/naruszenia prawa do obrony co skutkuje niezgodnością z prawem decyzji lub wniosku;
 - Komisja błędnie stwierdziła, że koncentracja miała wpływ na handel między państwami członkowskimi, ponieważ nie dysponowała odpowiednią podstawą dowodową;
 - Komisja błędnie uznała, że koncentracja grozi znaczącym zakłóceniem konkurencji, ponieważ nie dysponowała odpowiednią podstawą dowodową.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Fidelity National Information Services / EUIPO – IFIS (FIS)**(Sprawa T-237/21)**

(2021/C 252/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Wilhelm)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Banca IFIS SpA (Mestre, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „FIS” – zgłoszenie nr 13 232 236

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie R 1460/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2021 r. – Varabei / Rada**(Sprawa T-245/21)**

(2021/C 252/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mikalai Mikalevich Varabei (Nowopołock, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci G. Kremslehner, H. Kühnert, i M. Lester, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ze skutkiem natychmiastowym decyzji Rady (WPZiB) 2021/353 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/339 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi⁽²⁾.

— obciążenie Rady własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Skarżący twierdzi, że Rada nie wyjaśniła, w jaki sposób jego działalność biznesowa świadczy o tym, że czerpie on korzyści z reżimu Łukaszenki lub wspiera ten reżim. Jest odwrotnie, działalność skarżącego w sektorach ropy naftowej, transportu węgla i bankowości nie jest tego rodzaju ani nie jest tak duża, aby świadczyła o tym, że skarżący czerpie jakiegokolwiek korzyści z tego reżimu lub w jakikolwiek sposób go wspiera.

Skarżący twierdzi też, że umieszczenie jego nazwiska w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi nie da się utrzymać na tej podstawie, że jest on współwłaścicielem Bremino Group. Spółka ta nie korzysta bowiem z żadnych ulg podatkowych ani innych form wsparcia ze strony białoruskiej administracji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 68, s. 189.

⁽²⁾ Dz.U. 2021, L 68, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2021 r. – Fibrecycle / EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Sprawa T-248/21)

(2021/C 252/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Australia) (przedstawiciel: adwokat T. Stein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego BACK-2-NATURE – Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 1 485 655

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 marca 2021 r. w sprawie R 1699/2020-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2021 r. – Aquino / Parlament**(Sprawa T-253/21)**

(2021/C 252/41)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Roberto Aquino (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lipca 2020 r., na mocy której dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Personelu unieważnił wybór przewodniczącego Komitetu Pracowniczego i zdecydował o ponownym przeprowadzeniu wyborów;
- stwierdzenie nieważności posiedzenia inauguracyjnego z dnia 14 września 2020 r. i wyborów, które się na nim odbyły, a w szczególności wyboru przewodniczącego Komitetu Pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 lutego 2021 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 6 października;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 2 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez stronę pozwaną ciężącego na niej obowiązku zapewnienia swoim urzędnikom i wybranym przez nich przedstawicielom możliwości swobodnego wskazania własnych reprezentantów przy poszanowaniu ustalonych reguł. Skarżący podnosi również naruszenie art. 4 regulaminu wewnętrznego Komitetu Pracowniczego i obowiązku staranności.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2021 r. – Armadora Parleros / Komisja**(Sprawa T-254/21)**

(2021/C 252/42)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Navas Marqués)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska naruszyła art. 118 rozporządzenia 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, poprzez zaniechanie odpowiedniej kontroli i odpowiedniego nadzoru w odniesieniu do prawidłowości stosowania tego przepisu przez Królestwo Hiszpanii, co może stanowić zachowanie wywierające niekorzystne skutki dla skarżącej ARMADORA PARLEROS, S.L.;
- stwierdzenie, że to naruszenie, którego dopuściła się Komisja, doprowadziło do powstania po stronie skarżącej szkody w postaci utraconych korzyści z tytułu połowów makreli i morskiczka w latach 2006–2020;
- zobowiązanie Komisji Europejskiej do zapłaty na rzecz spółki handlowej ARMADORA PARLEROS, S.L. kwoty DZIEWIĘCIU MILIONÓW OŚMIUSET OSIEMDZIESIĘCIU JEDEN TYSIĘCY CZTERYSTU TRZYDZIESTU CZTERECH EURO I SZEŚCZDZIESIĘCIU JEDEN CENTÓW (9 881 434,61 EUR) tytułem odszkodowania, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej i kapitalizacją tych odsetek;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi powstałymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Strona skarżąca zarzuca mianowicie Komisji, że zachowała się w sposób niezgodny z prawem. Dotyczy to w szczególności do niewywiązania się z obowiązku nadzoru i kontroli w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii co do kwestii skutecznego stosowania wspólnej polityki rybołówstwa, a konkretnie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. 1993, L 261, s. 1) oraz rozporządzenia Rady nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. 2009, L 343, s. 1). W tym kontekście wspomina się zwłaszcza o „nieprzeprowadzeniu kontroli mocy silników trawlerów realizujących połowy w na Morzu Kantabryjskim i w rejonie północno-zachodnim”.

W wyniku tego uchybienia strona skarżąca ponosiła szkody w latach 2006–2020 ze względu na brak możliwości użytkowania statku „Vianto Tercero”, który, w efekcie nieprawidłowego stosowania wspólnej polityki rybołówstwa, musiał zostać zezłomowany, a tym samym stał się całkowicie niezdatny do użytku. Spowodowało to powstanie po stronie spółki ARMADORA PARLEROS, S.L. szkody gospodarczej

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2021 r. – Basaglia / Komisja

(Sprawa T-257/21)

(2021/C 252/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Basaglia (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: G. Balossi, F. Fimmanò i G. Borriello, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zobowiązanie Komisji do naprawienia szkody, którą poniósł Giorgio Bassalia z powodów przedstawionych w skardze, na podstawie odpowiedzialności pozaumownej, w całkowitej wysokości nie mniejszej niż 5 013 328,64 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut i rozdział poświęcony określeniu wysokości poniesionej szkody.

W przedmiocie odpowiedzialności pozaumownej w niniejszym przypadku skarżący wskazuje, że:

- wyrokiem z dnia 23 września 2020 r. (sprawa T-727/19, Basaglia/Komisja) Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji Europejskiej o oddaleniu wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów złożonego przez skarżącego;
- wyrok ten w szczególności potwierdził niezgodność z prawem zachowania Komisji polegającego na jednostronnym ograniczeniu prawa skarżącego do dostępu do żądanych dokumentów;
- ze wspomnianego niezgodnego z prawem zachowania wynika oczywista szkoda, zarówno w odniesieniu do postępowań karnych prowadzonych przeciwko skarżącemu, jak i w odniesieniu do postępowania podatkowego przed Trybunałem Obrachunkowym, ponieważ we wszystkich trzech postępowaniach skarżący nie miał możliwości w pełni przedstawić swojej obrony, oraz
- pomiędzy bezprawnym zachowaniem i poniesioną szkodą istnieje wyraźny związek przyczynowy.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2021 r. – Neolith Distribution / EUIPO (Przedstawienie motywu zdobniczego)

(Sprawa T-259/21)

(2021/C 252/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Neolith Distribution SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie motywu zdobniczego) – zgłoszenie nr 18 162 188

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie R 2155/2020-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO dokonania rejestracji – w zakresie, w jakim jest to zgodne z prawem – graficznego unijnego znaku towarowego nr 18 162 188 w odniesieniu do wszystkich towarów należących do klasy 19, oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed EUIPO i przed Sądem.

Podniesiony zarzut

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2021 r. – Ryanair / Komisja**(Sprawa T-268/21)**

(2021/C 252/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.C. Lapr votte, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.59029 – Włochy – COVID-19 – Compensation scheme for carriers having an Italian operating licence ⁽¹⁾; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę skarżącą konkretnych postanowień TFUE oraz zasad ogólnych prawa europejskiego, na których opierała się liberalizacja transportu lotniczego w Unii zapoczątkowana pod koniec lat 80-tych (tj. zakazu dyskryminacji, swobody świadczenia usług stosowanej do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie nr 1008/2008 ⁽²⁾ i swobody przedsiębiorczości).
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE oraz popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody spowodowanej kryzysem COVID-19.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego, chociaż wystąpiły poważne trudności, oraz naruszenia uprawnień procesowych strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 77, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3).

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Anastasiou / Komisja i EBC**(Sprawa T-149/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/46)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Pavlides / Komisja i EBC**(Sprawa T-150/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/47)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Vassiliou / Komisja i BCE**(Sprawa T-151/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/48)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Medilab / Komisja i BCE**(Sprawa T-152/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/49)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Tsilikas / Komisja**(Sprawa T-514/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/50)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014 R. (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-74/14 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 R.).

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Tsilikas / Komisja**(Sprawa T-534/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/51)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015 R. (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-11/15 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 R.).

Postanowienie Sądu z dnia 30 kwietnia 2021 r. – Aycinena i in. / Komisja**(Sprawa T-537/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/52)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015 R. (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-14/15 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 R.).

Postanowienie Sądu z dnia 27 kwietnia 2021 r. – Guillen Lazo / Parlament**(Sprawa T-541/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/53)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015 R. (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-22/15 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 R.).

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Miranda Garcia / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**(Sprawa T-547/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/54)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015 R. (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-53/15 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 R.).

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – APG Intercon i in. / Rada i in.**(Sprawa T-147/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/55)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.**Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Scordis, Papapetrou & Co i in. / Rada i in.****(Sprawa T-179/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/56)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.**Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Papaconstantinou i in. / Rada i in.****(Sprawa T-188/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/57)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.**Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Vital Capital Investments i in. / Rada i in.****(Sprawa T-196/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/58)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 12 maja 2021 r. – JV Voscf i in. / Rada i in.**(Sprawa T-197/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/59)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Nessim Daoud i in. / Rada i in.**(Sprawa T-208/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/60)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 18.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 20 kwietnia 2021 r. – Compass Overseas Holdings i in. / Komisja**(Sprawa T-702/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/61)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja**(Sprawa T-139/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/62)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja**(Sprawa T-140/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/63)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.**Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja****(Sprawa T-141/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/64)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.**Postanowienie Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r. – Applia / Komisja****(Sprawa T-142/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/65)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.**Postanowienie Sądu z dnia 11 maja 2021 r. – Da Silva Carreira / Komisja****(Sprawa T-260/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/66)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 29.6.2020.**Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2021 r. – Precisis / EUIPO – Easee (EASEE)****(Sprawa T-66/21) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/67)

Język postępowania: angielski

Prezes dziesiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL